

ส่วนที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

3.1 หลักการและแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม ขณะที่การทบทวนผลการพัฒนาประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมาสะท้อนปัญหาเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการประเทศที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว ทั้งมีความเสี่ยงในหลายมิติที่อาจทำให้ปัญหาต่างๆ รุนแรงมากขึ้น การพัฒนาประเทศไทยในอนาคต จึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมและสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศให้เข้มแข็งภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างมั่นคง

กรอบแนวคิดการพัฒนาประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 จึงมีแนวคิดที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 - 10 โดยยังคงยึดหลักการปฏิบัติตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกภาคส่วน ทุกระดับ ยึดแนวคิดการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมือง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ขณะเดียวกัน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในกระบวนการพัฒนาประเทศ

3.2 วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้นำทิศทางการพัฒนาประเทศระยะกลาง เพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ระยะยาว ที่ทุกภาคส่วนในสังคมไทยได้เห็นพ้องร่วมกันกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ปี พ.ศ. 2570 ซึ่งกำหนดไว้ว่า “คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรี บนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเอง และแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

👉 **วิสัยทัศน์และพันธกิจ** การพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง ดังนี้

◈ วิสัยทัศน์ประเทศไทย

มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

◈ พันธกิจ

1) สร้างสังคมเป็นธรรม และเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

2) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถานะบันทางสังคม และชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

3) พัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็ง และมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

4) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติธรรมชาติ

☞ วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลัก

◈ วัตถุประสงค์

1) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข

2) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ

3) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ

4) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

◈ เป้าหมายหลัก

1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5.0 คะแนน

2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรมและสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น

3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40.0

4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ (เฉพาะประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น)

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ได้กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงและเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็งควบคู่ไปกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิต และการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคง และยั่งยืน ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับ

1.1 การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทย ควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง ส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความเป็นธรรม

1.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

1.3 การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคม และมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาด้วยตนเอง สนับสนุนกลุ่มอาชีพ ส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคม ส่งเสริมบทบาทสตรีทั้งในระดับชาติ และระดับท้องถิ่น

1.4 การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วม และตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคมและเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

2.1 การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย พัฒนาทักษะให้คนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต สร้างจิตสำนึกให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ หมาย หลักสิทธิมนุษยชน

2.2 การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาพคนไทย ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน

2.3 การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทย ทุกคน มีนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.4 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม พัฒนาบทบาทของสถาบันหลักทางสังคม ให้เอื้อต่อการพัฒนาคน สร้างค่านิยมให้คนไทยภูมิใจในวัฒนธรรมไทย ยอมรับความแตกต่างที่หลากหลายของ วัฒนธรรม และสร้างความเป็นเอกภาพในสังคม

3. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้มีความสำคัญกับ

3.1 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน สนับสนุน ให้เกษตรกรรายย่อยมีที่ดินเป็นของตนเอง หรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาระบบ เกษตรกรรมยั่งยืน

3.2 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร สนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่ สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ปรับปรุงบริการขั้นพื้นฐานเพื่อการผลิตให้ทั่วถึง พัฒนา/เสริมสร้างองค์ความรู้ที่ เหมาะสมทางการเกษตร สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง

3.3 การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต สนับสนุนการสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ส่งเสริมภาคเอกชน/องค์กรชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการระบบสินค้า เกษตรและอาหารร่วมกับสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของภาค เกษตร

3.4 การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร ยกกระดับคุณภาพชีวิตและความ เป็นอยู่ของเกษตรกร สร้างแรงจูงใจให้เยาวชน เกษตรกรรุ่นใหม่ และแรงงานที่มีคุณภาพเข้าสู่อาชีพ เกษตรกรรม สนับสนุนการพึ่งพาตนเองของเกษตรกร

3.5 การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นไม้/ป่าไม้ โดยชุมชนและเพื่อชุมชนเพิ่มขึ้น ส่งเสริมการทำเกษตรตามหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนการเผยแพร่องค์ความรู้และพัฒนาด้านอาหาร ส่งเสริมพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานในพื้นที่ให้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งด้านอาหารแก่เกษตรกรและชุมชนอย่างเป็นระบบ

3.6 การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความ เข้มแข็งภาคเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการใช้พลังงานชีวภาพ และปลูกจิตสำนึกในการใช้พลังงาน อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

3.7 การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน สนับสนุนบทบาทของเกษตรกร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ภาคเอกชน และชุมชนให้มีส่วนร่วมในการ กำหนดทิศทางและวางแผนการผลิตทางการเกษตร ภาครัฐมีการประสานความร่วมมือและบูรณาการ การทำงานอย่างจริงจัง

4. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับ

4.1 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม เน้นการนำความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพย์สินทางปัญญา ไปพัฒนา ต่อยอด ถ่ายทอด และประยุกต์ใช้ประโยชน์ทั้งเชิงพาณิชย์ สังคม และชุมชน

4.2 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ให้เชื่อมโยงการขนส่งทั้งภายในและระหว่างประเทศ

4.3 การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ เพิ่มประสิทธิภาพการจัสธรรมและการบริหารงบประมาณ เสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคง ทางเศรษฐกิจและสังคม ให้มีความสำคัญกับ

5.1 การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการพัฒนภายในประเทศ ตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นให้รับรู้ และเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

6. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับ

6.1 การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการจัดการองค์ความรู้ ปรับปรุงฟื้นฟูแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำ ดันทุน ส่งเสริมให้เกิดการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ

6.2 การเตรียมความพร้อมรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติ ด้วยการจัดทำแผนที่ และจัดลำดับพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และจังหวัด สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีการเตรียมความพร้อมและจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ

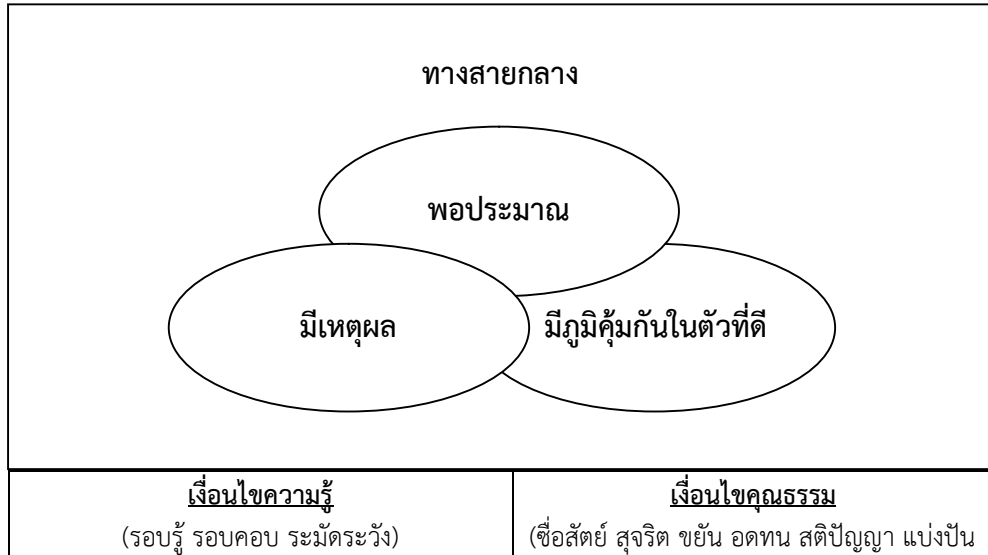
6.3 การควบคุมและลดมลพิษ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะ และน้ำเสียชุมชน พัฒนาระบบการจัดการของเสียอันตราย พัฒนาระบบเตือนภัย และระบบการจัดการเมื่อเกิดอุบัติเหตุด้านมลพิษ

6.4 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นธรรมอย่างบูรณาการ โดยการพัฒนาชุมชนในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ

3.4 การบริหารจัดการแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) สู่การปฏิบัติ

แนวทางการขับเคลื่อนแผนฯ สู่การปฏิบัติ : มุ่งสร้างความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนตระหนักรับ และบูรณาการประเด็นการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกันเพื่อกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการระดับต่างๆ พัฒนารูปแบบและเครื่องมือที่ใช้ในการแปลงแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติที่เหมาะสม ส่งเสริมให้ประชาชนมีบทบาทสำคัญในกระบวนการพัฒนา สร้างความเข้มแข็งของชุมชน/ท้องถิ่น พร้อมทั้งจัดทาระบบการติดตาม ประเมินผลและสร้างตัวชี้วัดเพื่อการพัฒนา ที่สามารถนำไปใช้กำกับการทำงานตามยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้หลักการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

สรุปปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ชีวิต / เศรษฐกิจ / สังคม / สิ่งแวดล้อม

สมดุล / มั่นคง / เป็นธรรม / ยั่งยืน

แผนการบริหารราชการแผ่นดิน

๖ นโยบายรัฐบาล

คณะรัฐมนตรี ของ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

แถลงต่อรัฐสภาในระหว่างวันอังคารที่ 23 สิงหาคม 2554 แบ่งดำเนินการเป็น 2 ระยะ คือ

1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก มี 16 เรื่อง ดังนี้

1.1 สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย ได้แก่

1.1.1 เสริมสร้างความเข้าใจร่วมกันของคนในชาติให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.1.2 เยียวยาและฟื้นฟูอย่างต่อเนื่องแก่บุคคลทุกฝ่าย เช่น ประชาชน เจ้าหน้าที่รัฐ และผู้ประกอบการภาคเอกชน ที่ได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากความเห็นที่แตกต่าง และความรุนแรงที่ก่อตัวขึ้นตั้งแต่ช่วยปลายของการใช้รัฐธรรมนูญ ปี 2540

1.1.3 สนับสนุนให้คณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (คอป.) ดำเนินการอย่างเป็นอิสระและได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างเต็มที่ในการตรวจสอบและค้นหาความจริงจากกรณีความรุนแรงทางการเมือง การละเมิดสิทธิมนุษยชน การสูญเสียชีวิต บาดเจ็บทางร่างกายและจิตใจรวมทั้งความเสียหายทางทรัพย์สิน

1.2 กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ”

1.3 ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง

1.4 ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ และเร่งรัดขยายเขตพื้นที่ชลประทาน โดยเร่งให้มีการบริหารจัดการน้ำในระดับประเทศอย่างมีประสิทธิภาพให้สามารถป้องกัน ปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งได้ รวมทั้งสนับสนุนภาคการเกษตรด้วยการก่อสร้างระบบชลประทาน

1.5 เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกลับมาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ควบคู่ไปกับการขจัดความยากจน ยาเสพติด และอิทธิพลอำนาจมืด โดยน้อมนำกระแสพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” เป็นหลักปฏิบัติในแนวทางสันติวิธี

1.6 เร่งฟื้นฟูความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ เพื่อสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในภูมิภาคร่วมกัน เร่งดำเนินการตามข้อผูกพันในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558

1.7 แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน และผู้ประกอบการเนื่องจากภาวะเงินเฟ้อและราคาน้ำมันเชื้อเพลิง

1.8 ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ สร้างสมดุลและความเข้มแข็งอย่างมีคุณภาพให้แก่ระบบเศรษฐกิจมหภาค

- พักหนี้ครัวเรือนของเกษตรกรรายย่อยและผู้มีรายได้น้อย

- ดำเนินการให้แรงงานมีรายได้เป็นวันละไม่น้อยกว่า 300 บาท และผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีรายได้เดือนละไม่น้อยกว่า 15,000 บาท

- จัดให้มีเบี้ยยังชีพรายเดือนแบบขั้นบันไดสำหรับผู้สูงอายุ

- ให้มีมาตรการภาษีเพื่อลดภาระการลงทุนของประชาชน ได้แก่ บ้านหลังแรก และรถยนต์คันแรก

1.9 ปรับลดภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้เหลือร้อยละ 23 ในปี พ.ศ. 2555 และลดลงเหลือร้อยละ 20 ในปี พ.ศ. 2556 เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชน ขยายฐานภาษี และรองรับการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

1.10 ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน สนับสนุนสินเชื่อรายย่อย เพื่อการประกอบอาชีพ เพิ่มสวัสดิการของรัฐ เพื่อเป็นการดูแลสังคมในชุมชน

- เพิ่มเงินทุนกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองอีกแห่งละ 1 ล้านบาท
- จัดตั้งกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี โดยมีวงเงินเฉลี่ยจังหวัดละ 100 ล้านบาท
- จัดตั้งกองทุนตั้งตัวได้ในวงเงิน ประมาณ 1,000 ล้านบาท ต่อสถาบันอุดมศึกษาที่ร่วมโครงการ
- จัดสรรงบประมาณเข้ากองทุนพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน (SML)

1.11 ยกระดับราคาสินค้าเกษตรกร และให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยดูแลราคาสินค้าเกษตรให้มีเสถียรภาพที่เหมาะสม ผลักดันให้เกษตรกรสามารถขายสินค้าเกษตรได้ในราคาสูงเพียงพอเมื่อเทียบกับต้นทุน

1.12 เร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ โดยจะประกาศให้ปี 2554 - 2555 เป็นปี “มหัศจรรย์ไทยแลนด์” Miracle Thailand Year และประชาสัมพันธ์เชิญชวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ เข้าร่วมเฉลิมฉลองในพระราชพิธีมหามงคลที่จะมีขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2554 - 2555

1.13 สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรม และผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อสร้างเอกลักษณ์และการผลิตสินค้าในท้องถิ่น

1.14 พัฒนาระบบประกันสุขภาพ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า 30 บาทรักษาทุกคน

1.15 จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน โดยเริ่มทดลองดำเนินการในโรงเรียนนำร่องสำหรับเด็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา พ.ศ. 2555

1.16 เร่งรัดและผลักดันการปฏิรูปการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง โดยมีสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เป็นอิสระร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยให้ประชาชนเห็นชอบผ่านการออกเสียงประชามติ

2. ระยะเวลาบริหารราชการ 4 ปีของรัฐบาล (เฉพาะประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น)

1. นโยบายความมั่นคงของรัฐ

1.1 เติบโตทุนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ ตระหนักในพระมหากรุณาธิคุณ และจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมและเผยแพร่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

1.2 พัฒนาระบบการเตรียมความพร้อมแห่งชาติ โดยระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนให้สามารถดำเนินการร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกัน แก้ไข บรรเทา และฟื้นฟูความเสียหายที่เกิดจากภัยต่างๆ

1.3 เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติด องค์กรอาชญากรรม การค้ามนุษย์ ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน โดยการปรับปรุงระบบป้องกันและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด และเป็นธรรม

2. นโยบายด้านเศรษฐกิจ แบ่งเป็น

2.1 นโยบายเศรษฐกิจมหภาค ให้ความสำคัญในการกระจายรายได้ที่เป็นที่ธรรม เพื่อให้เศรษฐกิจสามารถเติบโตได้อย่างมีเสถียรภาพ มีการจ้างงานที่เต็มที่ รวมทั้งมีความระมัดระวังความเสี่ยงจากความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ

2.2 นโยบายการสร้างรายได้ ส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ขยายบทบาทให้ธุรกิจการเกษตร และอาหารซึ่งเป็นแหล่งรายได้และการจ้างงาน เพื่อนำไปสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต และการค้าอาหารคุณภาพสูง และยกระดับความสามารถในการแข่งขัน โดยการขยายช่องทางการตลาด รวมทั้งดึงดูดนักลงทุนเข้ามาลงทุนในการผลิตสินค้า และบริการที่มีเทคโนโลยีสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2.3 นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

2.3.1 ภาคเกษตร

- 1) เพิ่มศักยภาพกระบวนการผลิตด้านปศุสัตว์ให้ได้มาตรฐาน ปลอดภัย
- 2) พัฒนาการประมง ทั้งในการเพาะเลี้ยงและในแหล่งน้ำธรรมชาติ
- 3) เสริมสร้างฐานรากของครัวเรือนเกษตรกรให้เข้มแข็ง
- 4) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าเพิ่มเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในตลาดโลก
- 5) ส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพันธุ์

2.3.2 ภาคอุตสาหกรรม

- 1) พัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป
- 2) เร่งพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคมและอยู่ร่วมกับชุมชนได้

2.3.3 ภาคการท่องเที่ยว การบริการ และการกีฬา

- 1) การพัฒนาการท่องเที่ยว
 - 1.1) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยว
 - 1.2) พัฒนา บุรณะ และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ สนับสนุนให้ภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลงทุนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
 - 1.3) ยกระดับและรักษามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว
 - 1.4) ส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยว
 - 1.5) พัฒนาด้านการตลาด/ประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์
- 2) การพัฒนาภาคบริการ
 - 2.1) เร่งรัดพัฒนาผู้ประกอบการด้านบริการให้มีองค์ความรู้ ทักษะทั้งด้านภาษา มาตรฐานการบริการ และการจัดการ
 - 2.2) พัฒนาธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

- 3.1) จัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาให้เพียงพอ
- 3.2) จัดให้มีทุนการศึกษา และทุนสนับสนุนแก่เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถ
- 3.3) พัฒนากีฬา เพื่อความเป็นเลิศ สนับสนุนให้ผู้พิการเข้าถึงการกีฬา และการแข่งขันกีฬาในทุกกระดับ

แข่งขันกีฬาในทุกระดับ

2.3.4 การตลาด การค้า และการลงทุน

- 1) ส่งเสริมการขยายตลาดเชิงรุกเพื่อรักษาตลาดเดิม และสร้างตลาดใหม่
- 2) พัฒนาสินค้าและบริการที่สร้างโอกาสใหม่ในการหารายได้ การผลิตสินค้าและบริการ
- 3) ขยายความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจการค้าการลงทุน และการตลาด

2.4 นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ

2.4.1 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ระบบประปา และระบบไฟฟ้าอย่างทั่วถึงเพียงพอ รวมทั้งส่งเสริมการประหยัดพลังงาน และลดต้นทุนการขนส่ง

2.4.2 ขยายการให้บริการ และการเข้าถึงบริการน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมกัน

2.4.3 พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

2.5 นโยบายพลังงาน

2.5.1 ส่งเสริมการผลิต การใช้ ตลอดจนการวิจัย และพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก

2.5.2 ส่งเสริมและผลักดันการอนุรักษ์พลังงานอย่างเต็มรูปแบบ

2.6 นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.6.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้ครอบคลุม ทั่วถึง เพียงพอ

2.6.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ฮาร์ดแวร์ และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพได้มาตรฐาน

3. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

3.1 นโยบายการศึกษา

3.1.1 เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการสร้างโอกาสทางการศึกษา กระจายโอกาสทางการศึกษาในสังคมไทย โดยคำนึงถึงการสร้างความเสมอภาค และความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่ประชากรทุกกลุ่ม

3.1.2 เร่งพัฒนาการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้ทัดเทียมนานาชาติ

3.1.3 เพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์

3.2 นโยบายแรงงาน

3.2.1 ส่งเสริมให้ผู้ต้องการมีงานทำในระบบ สามารถเข้าถึงข้อมูลตำแหน่งงานว่างได้โดยสะดวก

3.2.2 เร่งยกระดับแรงงานไร้ฝีมือให้เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ และแรงงานกึ่งฝีมือให้เป็นแรงงานมีฝีมือ

3.3 นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน

3.3.1 พัฒนาขีดความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุข ให้เป็นนักจัดการสุขภาพชุมชน ขยายความครอบคลุมไปถึงกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

3.3.2 พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัย

3.3.3 ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสออกกำลังกายเล่นกีฬา

3.4 นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

3.4.1 เร่งดำเนินการให้ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมมีบทบาทนำในการร่วมเทิดทูนสถาบันหลักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยน้อมนำพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “การรักษาวินัยธรรม คือ การรักษาชาติ” มาหล่อหลอมและยึดเหนี่ยวจิตใจเป็นหนึ่งเดียวเพื่อเสริมสร้างความปรองดองสมานฉันท์ให้กับคนในชาติ

3.4.2 อนุรักษ์ คุ้มครอง อนุรักษ์ ทำนุบำรุง และบูรณปฏิสังขรณ์แหล่งศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ ที่เป็นเอกลักษณ์และมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์

3.4.3 สร้างสรรค์อารยธรรมที่ดีงามสู่วิถีชีวิตและสังคมคุณภาพ ดังนี้

1) สร้างความเชื่อมโยงระหว่างยุคสมัยอย่างต่อเนื่อง

2) ส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงทางวัฒนธรรม

3) พัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและการนันทนาการ

4) ขยายบทบาทและสร้างเครือข่ายความร่วมมือของสภาวัฒนธรรมทุกจังหวัด กับภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน

3.5 นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม

3.5.1 ส่งเสริมการพัฒนาให้ครอบครัวและสังคมไทยมีความมั่นคงอบอุ่น เพื่อลดช่องว่างระหว่างสมาชิกในครอบครัว

3.5.2 การพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ โดยการพัฒนาเด็กตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ในลักษณะต่างๆ เพื่อสร้างความฉลาดทางปัญญาและทางอารมณ์ให้กับเด็กและเยาวชน

3.5.2 สนับสนุนและส่งเสริมบทบาทของสตรีไทยให้มีส่วนร่วม ในการพัฒนาประเทศอย่างเสมอภาค และให้เป็นหลักในการสร้างครอบครัวที่อบอุ่นมั่นคง รวมทั้งจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาบทบาทสตรี

3.5.3 เสริมสร้างให้ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

3.5.4 ลดอุบัติเหตุและความสูญเสียจากอุบัติเหตุจราจรให้น้อยที่สุด โดยน้อมนำหลักการแก้ไขปัญหารถจักรยานตามแนวพระราชดำริไปสู่การปฏิบัติ และถือเป็น “วาระแห่งชาติ” ที่ต้องดำเนินการในทุกพื้นที่

4. นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 4.1 ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเร่งรัดการควบคุมมลพิษ
- 4.2 ส่งเสริม สร้างความตระหนักและจิตสำนึก
- 4.3 ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ
- 4.4 สร้างภูมิคุ้มกัน และเตรียมความพร้อมในการรองรับต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ
- 4.5 พัฒนาการความรู้ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ช่วยทำให้เกิดการใช้ทรัพยากร และพลังงานอย่างประหยัด และลดมลพิษ จัดหาบุคลากรทางวิทยาศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม

- 5.1 สนับสนุน ส่งเสริมให้เกิดการลงทุน และความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน
- 5.2 ส่งเสริมการใช้ข้อมูลเทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การวางแผนการผลิตด้านการเกษตร การป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ

6. นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

- 6.1 ส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาเรื่องพรมแดน
- 6.1 การใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ในภูมิภาคอาเซียนและอนุภูมิภาค

7. นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

7.1 ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน

7.1.1 พัฒนาระบบราชการโดยเน้นการบริหารงานเชิงกลยุทธ์ เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบบริหารงานแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง มุ่งเน้นการจัดการความรู้และพัฒนาส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่างประหยัด และมีประสิทธิภาพ

7.1.2 เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลให้แก่ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ

7.1.3 สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีระบบที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน รวมทั้ง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หลากๆ แห่ง ร่วมกันจัดบริการสาธารณะบางอย่าง ซึ่งโดยสภาพหรือเพื่อประสิทธิภาพ ควรที่จะต้องร่วมกันทำ โดยคำนึงถึงความจำเป็น และความเหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น เพิ่มขีดความสามารถการบริหารจัดการงบประมาณ และบุคลากรของท้องถิ่น มีระบบบริหารงานบุคคลที่มีประสิทธิภาพ พร้อมรองรับภารกิจ และให้บริการที่ดีแก่ประชาชน

7.1.4 พัฒนาระบบราชการให้โปร่งใสขึ้น พัฒนาระบบการติดตาม เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ปรับปรุงระบบการจัดซื้อจัดจ้าง ตลอดจนการใช้งบประมาณให้เกิดความสุจริตและมีประสิทธิภาพ

7.1.5 ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยร่วมกำหนดนโยบาย วางแผนการพัฒนาทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ร่วมเสนอความเห็น ปัญหา แนวทางแก้ไข และมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ

7.2 กฎหมายและการยุติธรรม

7.2.1 ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือประชาชนให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ทั้งการช่วยเหลือด้านกฎหมาย การคุ้มครองดูแลรักษาสิทธิเสรีภาพของประชาชน การกระจายโอกาสการเข้าถึงความยุติธรรมไปสู่ระดับจังหวัด การเสริมสร้างความเข้มแข็ง/ยุติธรรมระดับชุมชนและหมู่บ้าน

7.2.2 ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเชิงรุก โดยรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นพลังแผ่นดินในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องสนับสนุนการจัดให้มีช่องทางการเข้าถึงและรับข้อมูลสารสนเทศ

7.3 ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร จากทางราชการ สื่อสารมวลชน และสื่อสาธารณะทุกประเภทได้อย่างกว้างขวาง รวดเร็ว ถูกต้อง เป็นธรรม

7.3.1 ส่งเสริมและพัฒนาช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน ด้วยการเชื่อมโยงกับเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่ทันสมัย

7.3.2 ส่งเสริมและพัฒนากิจการสื่อสารมวลชนที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน

7.3.3 ส่งเสริมให้สื่อสารมวลชนทุกประเภทมีอิสระ เสรีภาพในการเสนอข้อมูลข่าวสาร

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1
(นครปฐม กาญจนบุรี ราชบุรี และสุพรรณบุรี)
(พ.ศ. 2557 - 2560)

◇ วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด

“เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน การค้าผ่านแดน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์”

◇ พันธกิจ

1. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อนำไปใช้พัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาด และการท่องเที่ยว
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถรองรับการผลิต การแปรรูป และการท่องเที่ยว
3. จัดหา และพัฒนาปัจจัยการผลิตให้มีคุณภาพ และปริมาณเพียงพอต่อการผลิตแปรรูปและการท่องเที่ยว
4. ผลิต แปรรูปสินค้าการเกษตร และการบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งภายในและต่างประเทศ
5. แสวงหาตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ ตลอดจนเสริมสร้างช่องทางการจัดจำหน่ายที่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้อย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ

◇ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ มีรายละเอียดดังนี้

4 ประเด็นยุทธศาสตร์	8 เป้าประสงค์	11 กลยุทธ์
1. การส่งเสริมความปลอดภัยและคุณภาพในการผลิต และส่งออกสินค้าเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรม ที่ได้มาตรฐาน	1. ผู้บริโภคทั้งภายในและต่างประเทศบริโภคสินค้าที่ปลอดภัย ได้มาตรฐาน	1. พัฒนากลไกในการเพิ่มผลผลิตให้ได้มาตรฐาน 2. เสริมสร้างศักยภาพด้านการตลาด และประชาสัมพันธ์สินค้าการเกษตร 3. ส่งเสริม สนับสนุนการนำนวัตกรรมมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร
2. การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสร้างสรรค์	2. เพิ่มรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว	4. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว 5. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานสินค้าบริการอย่างมีคุณภาพ 6. พัฒนาการตลาดและการประชาสัมพันธ์ 7. พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว
3. ส่งเสริมการค้าผ่านแดนและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน	3. รายได้จากการค้าผ่านแดนเพิ่มขึ้น	8. สนับสนุนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน 9. ส่งเสริมพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการค้าผ่านแดน
4. การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน	4. เกษตรกรมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น	10. สร้างแรงจูงใจในการปรับปรุงพัฒนาการผลิตที่ปลอดภัย 11. ส่งเสริม สนับสนุนในการเข้าถึงแหล่งทุนและโอกาสในการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครปฐม (ปี พ.ศ. 2557)

◇ **วิสัยทัศน์จังหวัดนครปฐม**

จังหวัดนครปฐม ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) ในการพัฒนาจังหวัดว่า “เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตร เกษตรอุตสาหกรรมปลอดภัยที่ได้มาตรฐานสากล และแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และวิถีชีวิตชุมชน” และพันธกิจ กำหนดยุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน และกลยุทธ์ ไว้ 3 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

◇ **พันธกิจ**

1. ยกระดับผลผลิตอาหารให้ได้มาตรฐานสากลด้านความปลอดภัย และมุ่งสู่การผลิตแบบเกษตรอินทรีย์
2. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชนลุ่มแม่น้ำภาคกลาง
3. พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3 ประเด็นยุทธศาสตร์	8 เป้าประสงค์	11 กลยุทธ์
1. เป็นแหล่งผลิต จำหน่าย และส่งออกสินค้าเกษตร เกษตรอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมที่มีมาตรฐานสากล และปลอดภัย	<ol style="list-style-type: none"> 1. สินค้าเกษตร เกษตรอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมของจังหวัดมีความปลอดภัยและผ่านการรับรองมาตรฐานสากล 2. สามารถขยายตลาดและมูลค่าให้เพิ่มขึ้น 3. การสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายเกษตรกรอย่างยั่งยืน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเพิ่มประสิทธิภาพสินค้าให้ปลอดภัย ได้มาตรฐานการผลิตและลดต้นทุนการผลิต 2. ต่อยอดสู่การพัฒนาการแปรรูปเพื่อเพิ่มและสร้างมูลค่า 3. ส่งเสริมศักยภาพด้านการตลาด โดยเฉพาะการเข้าถึง/รับรู้ข้อมูลทางการตลาด 4. ส่งเสริมการบริหารจัดการโลจิสติกส์
2. เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชน	<ol style="list-style-type: none"> 4. เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชนอันดับต้นของประเทศ 5. ดึงดูดนักท่องเที่ยวและสร้างรายได้เข้าสู่จังหวัดเพิ่มมากขึ้น 	<ol style="list-style-type: none"> 5. พัฒนา และยกระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน พร้อมจัดระบบบริหารจัดการภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อม 6. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชนและความสนใจของนักท่องเที่ยว 7. พัฒนาและยกระดับมาตรฐานธุรกิจบริการการท่องเที่ยว 8. ส่งเสริมการตลาดเพื่อเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยว เป้าหมายอย่างครบวงจร

3 ประเด็นยุทธศาสตร์	8 เป้าประสงค์	11 กลยุทธ์
3. เป็นจังหวัดที่ประชากรมีคุณภาพชีวิตและรักษาวิถีชีวิตลุ่มน้ำเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน	6. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 7. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการดูแลรักษาให้เกิดความสมดุลอย่างมีคุณภาพ 8. ชุมชนเข้มแข็ง มีศักยภาพรองรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในทุกมิติ	9. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน 10. อนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม 11. พัฒนาคุณภาพชีวิต มาตรฐานความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน และรักษาไว้ซึ่งวิถีชีวิตชุมชน

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน รวมทั้งการเตรียมการรองรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามอำนาจหน้าที่

1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสร้างโครงข่ายคมนาคม ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เกิดการรวมตัวของเศรษฐกิจที่มีมูลค่าและมีช่องทางการกระจายสินค้าที่กว้าง นอกจากนั้น จะเกิดการเรียกร้องจากกลุ่มนักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยให้มีการพัฒนาเครือข่ายการคมนาคม เพื่อให้การเคลื่อนย้ายสินค้าและแรงงานมีความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมุ่งเน้นการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมที่เป็นระบบและสะดวกต่อการขนส่ง รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการขยายฐานการผลิต อาทิ ไฟฟ้า และประปา ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่สามารถดำเนินการได้โดยลำพัง จำเป็นต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจในระดับชุมชน การหลั่งไหลเข้าของทุนต่างชาติที่จะเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องทบทวนบทบาทของตนในการดูแล และช่วยเหลือกลุ่มผู้ผลิตในพื้นที่โดยอาจมีนโยบายในการส่งเสริมอาชีพ ทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริม เปิดรับวิสัยทัศน์ในกระบวนการผลิตแบบใหม่ เพื่อยกระดับกระบวนการผลิตให้เป็นมาตรฐานเท่าเทียมกับระดับสากล

3. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายเรื่องการสร้างความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมของประชาคมอาเซียน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเร่งปรับระบบการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะต้องดูแลทรัพยากรและจัดการอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เน้นการจัดการบนพื้นฐานของความเป็นเจ้าของร่วมกัน เพื่อสร้างความรัก ความหวงแหนในทรัพยากร และก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

อย่างไรก็ตามต้องไม่ลืมเรื่องของการควบคุมมาตรฐานการดูแลรักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการจัดการ ที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนอาจต้องทบทวนขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันในเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4. การพัฒนาคุณภาพชีวิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเตรียมรับผลกระทบจากปัญหาสังคมและสาธารณสุขที่อาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงาน และนักท่องเที่ยวโดยเสรี อาทิ โรคระบาด ความขัดแย้งทางสังคมและเชื้อชาติ และอาชญากรรมข้ามชาติ อาทิ ยาเสพติด การค้ามนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเน้นการจัดบริการสาธารณสุขให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดในแต่ละงาน หรือกิจกรรมอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจะต้องจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็ก กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มด้อยโอกาสอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง นอกจากนี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับการเข้าถึงการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน ซึ่งจะช่วยให้ชุมชนมีการดำรงชีวิตที่มีสุขภาพ ปลอดภัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

5. การรักษาความสงบเรียบร้อย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจต้องมึบทบาทในการเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งอาจต้องพัฒนาระบบและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานอพยพร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนร่วมกับชุมชนในการกำหนดกติกา และหลักเกณฑ์ของชุมชนให้ทุกคนอยู่ร่วมกันได้ภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทร และมีความมั่นคง

6. การจัดการด้านการศึกษา ภาษา วัฒนธรรม จารีตประเพณี การศึกษาเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาด้านต่างๆ เสมือนประตูเชื่อมกับโลกภายนอก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดและส่งเสริมการศึกษาให้แก่ประชาชนและชุมชนต้องพัฒนาประชาชนและชุมชน ให้สามารถก้าวสู่ประชาคมอาเซียนได้ โดยเน้น “การพัฒนามาตรฐานการศึกษา” ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษา โดยการปรับหลักสูตรการเรียนการสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียนเพื่อเป็นการสื่อสารที่ดี การพัฒนาและสนับสนุนครูผู้สอนให้มีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศสมาชิก และนำเทคโนโลยีมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ที่ทันสมัย มีความเป็นสากลและมีคุณภาพ นอกจากนี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดทำข้อมูลที่จำเป็นต่อแรงงานต่างชาติ เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น ๆ สำหรับเรื่องวัฒนธรรมและจารีตประเพณี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน และต้องเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเชิงวัฒนธรรมระหว่างประชาชนในเขตพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในประเทศอาเซียนอื่นที่มีพรมแดนติดต่อกัน ซึ่งมักจะมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน การจัดกิจกรรมเช่นนี้จะช่วยให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากขึ้น

7. การปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานด้านวิเทศสัมพันธ์ โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดชายแดนเพื่อรองรับเนื้องานด้านการต่างประเทศและความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และเพื่อให้สามารถสื่อสารทำความเข้าใจกับประชาชนจากประเทศอื่นที่มาติดต่อราชการได้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต
จังหวัดนครปฐม

◇ วิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม

“นครปฐมเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง แหล่งผลิตอาหารปลอดภัยดี
มีแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมดี เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนสู่ประชาคมอาเซียน”

◇ พันธกิจ

1. ยกระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน
2. ปรับปรุงและพัฒนาระบบโครงสร้างคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ ด้านสาธารณสุข/ สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน
3. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
4. พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดี และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
5. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

◇ เป้าหมาย

1. การพัฒนาด้านการศึกษามีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐาน ประชาชนมีศักยภาพในการเรียนรู้ เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น
2. การทำนุบำรุงรักษาศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. เศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการพัฒนาอาชีพ ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมการผลิตผลผลิตทางการเกษตรปลอดภัยจากสารพิษเพื่อการบริโภค
4. การจัดการด้านสาธารณสุข กีฬา นันทนาการ สวัสดิการสังคม / การสังคมสงเคราะห์ มีประสิทธิภาพ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
5. การเชื่อมโยงระบบการคมนาคมขนส่งมีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคตและเศรษฐกิจของชุมชน
6. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแลรักษาให้เกิดความสมดุลอย่างมีคุณภาพ ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ให้เกิดการพัฒนายั่งยืน
7. เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/เชิงสุขภาพ มีศักยภาพและสร้างรายได้ให้แก่ท้องถิ่น
8. ระบบการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานของท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วม และความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการพัฒนาท้องถิ่น
9. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ

แนวทางการพัฒนาที่ 6	ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัย จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ และอุปกรณ์ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
แนวทางการพัฒนาที่ 7	เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน
แนวทางการพัฒนาที่ 8	การเสริมสร้างความสมานฉันท์ในสังคม
★ ยุทธศาสตร์ที่ 4	
การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว	
แนวทางการพัฒนาที่ 1	พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมลภาวะ
แนวทางการพัฒนาที่ 2	บำรุงรักษาแม่น้ำลำคลอง แหล่งน้ำต่างๆ และการป้องกันน้ำท่วม และน้ำเสีย
แนวทางการพัฒนาที่ 3	การดูแลรักษา และพัฒนาที่สาธารณะ
แนวทางการพัฒนาที่ 4	พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศ และเชิงสุขภาพ
แนวทางการพัฒนาที่ 5	พัฒนา ส่งเสริม พื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่
แนวทางการพัฒนาที่ 6	การเตรียมความพร้อมในการรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติ
★ ยุทธศาสตร์ที่ 5	
การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี	
แนวทางการพัฒนาที่ 1	พัฒนาการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น และส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
แนวทางการพัฒนาที่ 2	ส่งเสริมธรรมาภิบาล การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการ
แนวทางการพัฒนาที่ 3	ส่งเสริมสวัสดิการแก่ผู้บริหาร และผู้ช่วยเหลือ อปท. สมาชิกสภา อปท. ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงาน
แนวทางการพัฒนาที่ 4	ปรับปรุง และพัฒนาขีดสมรรถนะ และวัฒนธรรมการทำงานของบุคลากร - สร้างความตระหนักรู้ในการเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน - สร้างประสิทธิภาพการจัดการความรู้และพัฒนาหน่วยงานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
แนวทางการพัฒนาที่ 5	สนับสนุนการปฏิบัติงาน ปรับปรุง และพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เครื่องมือเครื่องใช้ และอาคารสถานที่
แนวทางการพัฒนาที่ 6	ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการท้องถิ่น
แนวทางการพัฒนาที่ 7	ปรับปรุง พัฒนารายได้ และจัดการสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
แนวทางการพัฒนาที่ 8	เพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบภายใน

★ ยุทธศาสตร์ที่ 6	การพัฒนาด้านการบริการสาธารณะ
แนวทางการพัฒนาที่ 1	ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า เส้นทางจักรยาน ท่อระบายน้ำ ทำเทียบเรือ ระบบการจัดการขยะ ระบบบำบัดน้ำเสีย และซ่อมแซมปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคที่ได้รับ ความเสียหายจากสาธารณภัย
แนวทางการพัฒนาที่ 2	พัฒนาระบบจราจร และการคมนาคมขนส่ง
แนวทางการพัฒนาที่ 3	พัฒนาระบบไฟฟ้า - ประปา
แนวทางการพัฒนาที่ 4	ส่งเสริม สนับสนุน การจัดทำผังเมือง ผังเมืองรวม ผังเมืองเฉพาะ และป้องกันการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์
แนวทางการพัฒนาที่ 5	พัฒนาแหล่งน้ำคูคลอง และระบบชลประทาน เพื่อการอุปโภค - บริโภค การเกษตร และอื่นๆ

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

คำแถลงนโยบาย

ของ นายสรศักดิ์ เอี้ยวศิริกุล นายองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง
อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม
วันที่ 26 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2555
ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง

**เรียน ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลงที่เคารพ และ
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลงทุกท่าน**

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ได้จัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง และนายองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง เมื่อวันที่ 7 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2555 และกระผมได้รับการเลือกตั้งเป็นนายองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง โดยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้มีมติรับรองผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง และนายองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลงแล้ว ในการประชุมครั้งที่ 121/2555 เมื่อวันที่ 1 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2555

พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 58/5 บัญญัติไว้มีใจความว่า “**ก่อนที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจะเข้ารับหน้าที่ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล แลกเปลี่ยนนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยไม่มีการลงมติ**” กระทบจึงได้กำหนดนโยบายเพื่อใช้ในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ภายใต้กรอบของพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน และตามอำนาจหน้าที่ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยรวม จึงขอแนบนโยบายการบริหารงาน เรียนให้ท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลงที่เคารพ และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ได้รับทราบดังต่อไปนี้

1. นโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- 1.1 จัดหาบริการพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ เป็นต้น โดยให้สอดคล้องกับผังเมืองรวมที่กำหนดไว้
- 1.2 พัฒนา ปรับปรุง บำรุงรักษาระบบบริการด้านสาธารณสุข และโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ท่อระบายน้ำ ขยายเขตระบบน้ำประปา และขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ
- 1.3 พัฒนาและแก้ไขปัญหาแหล่งน้ำ ล่าคลองต้นเงิน

2. นโยบายด้านการศึกษา

- 2.1 ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาของโรงเรียนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง
- 2.2 ส่งเสริม พัฒนาการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองปากโลง และจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็ก ให้เพียงพอกับความต้องการ
- 2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการให้ความรู้แก่ประชาชนผ่านสื่อต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ รวมถึงการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ให้เป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้

3. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

- 3.1 จัดการฝึกอบรมอาชีพให้กับผู้สนใจทุกกลุ่มอาชีพ
- 3.2 ส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มอาชีพสตรี ให้มีความรู้ ความชำนาญเพิ่มขึ้น และศึกษาดูงานที่ประสบผลสำเร็จจากหน่วยงานอื่น ๆ
- 3.3 พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนอาชีพทางการเกษตร และแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพของประชาชน สร้างโอกาสและส่งเสริมอาชีพกลุ่มเกษตรกร กลุ่มแม่บ้าน เพื่อให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และชุมชน โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4. นโยบายด้านศาสนา

- 4.1 ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศาสนศึกษา การปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา และทำนุบำรุงศาสนสถาน

5. นโยบายด้านวัฒนธรรม

- 5.1 สนับสนุนและส่งเสริม การสืบสานวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 5.2 สนับสนุนให้มีการจัดงานในวันสำคัญและเทศกาลต่าง ๆ

6. นโยบายด้านสาธารณสุข

- 6.1 ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมด้านสุขภาพอนามัยของประชาชน และการบริการสาธารณสุข
ขั้นพื้นฐาน โดยผ่านอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) และส่งเสริมการพัฒนาฝึกอบรมให้แก่ อสม.
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง
- 6.2 สนับสนุนการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อที่เป็นอันตราย
โดยจัดบริการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่
- 6.3 พัฒนาและอบรมผู้ประกอบการ ร้านค้า ร้านอาหารในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
หนองปากโลง

7. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

- 7.1 รณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมในหมู่บ้านของตนเอง ขับเคลื่อน
การจัดทำโครงการและการดำเนินงานต่างๆ ที่มุ่งไปสู่การลดภาวะโลกร้อน
- 7.2 สร้างจิตสำนึกในการรักษาความสะอาดให้กับประชาชน
- 7.3 ส่งเสริมการพัฒนาภูมิทัศน์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง
- 7.4 บริหารจัดการเกี่ยวกับปัญหาน้ำเสีย การกำจัดขยะมูลฝอย เพื่อพัฒนาสิ่งแวดล้อม

8. นโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและกีฬา

- 8.1 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยให้แก่ผู้ประกอบการ
หน่วยงานต่างๆ และความปลอดภัยในหมู่บ้าน
- 8.2 จัดสรรสวัสดิการและจัดฝึกอบรม ศึกษาดูงาน พัฒนาส่งเสริมกิจกรรม ของอาสาสมัครป้องกันภัย
ฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- 8.3 จัดสรรงบประมาณในการสงเคราะห์เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสให้
เพียงพอ
- 8.4 ส่งเสริมให้มีการออกกำลังกายและการแข่งขันกีฬาทั้งในเขตพื้นที่และนอกเขตพื้นที่องค์การ
บริหารส่วนตำบลหนองปากโลง

9. นโยบายด้านการบริหารงานและการบริการประชาชน

- 9.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการทำงานร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลจัดประชุม
ประชาคมเพื่อให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น หรือแจ้งปัญหาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นใน
หมู่บ้าน
- 9.2 พัฒนา และปรับปรุงระบบการบริหารงาน และระบบการบริการเพื่อให้ประชาชนมีความพึงพอใจ
สูงสุด

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

☞ ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ในแต่ละด้าน

1. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 การบริการด้านการประปา ไม่เพียงพอและทั่วถึง เกิดปัญหาการขาดแคลนแหล่งน้ำสำหรับ อุปโภค-บริโภคในฤดูร้อน การบริหารจัดการน้ำประปาจะต้องได้รับการปรับปรุง ความต้องการของประชาชน คือ ต้องการให้ปรับปรุงซ่อมแซมและขยายเขตหรือต่อท่อประปาภายในหมู่บ้าน จัดระบบการจัดการน้ำให้มีความสะอาดมากขึ้น เนื่องจากน้ำบาดาลของหมู่บ้านมีทรายน สีสเหลือง น้ำประปาไม่ไหลบ่อย และไม่แรง ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน

1.2 การคมนาคม ขาดงบประมาณ ปัญหาถนน เส้นทางคมนาคมไม่สะดวก เนื่องจากเส้นทางที่มีอยู่บางส่วนยังไม่ได้มาตรฐาน เป็นหลุมบ่อ ถนนขาดการเชื่อมโยงให้เป็นระบบ ความต้องการของประชาชน คือ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้เพียงพอ สะดวก ทั่วถึง และเป็นระบบ ปัญหาการจราจร ชื้อชอยไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และไม่มีป้ายจราจรเตือนภัย ความต้องการของประชาชน คือ เปลี่ยนชื่อชอยให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และติดตั้งป้ายจราจรเตือนภัย ลดความเร็ว ช่วงทางโค้ง

1.3 ไฟฟ้าแสงสว่าง ปัญหาบ้านเรือนประชาชนบางส่วนยังไม่มีไฟฟ้าใช้ ความต้องการของประชาชน คือ ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะให้ทั่วถึงทุกครัวเรือน ให้เปลี่ยนโคมไฟจากสังกะสีเป็นโคมหล่อเพื่อความคงทนถาวรและสวยงาม ไฟตกและดับบ่อย เนื่องจากกำลังในการจ่ายกระแสไฟฟ้าไม่เพียงพอ

1.4 การระบายน้ำ การระบายน้ำเป็นไปอย่างล่าช้า ปัญหาท่อระบายน้ำชำรุดหรืออุดตัน บางพื้นที่ไม่มีท่อระบายน้ำ เกิดน้ำท่วมขังในบางพื้นที่ ความต้องการของประชาชน คือ ก่อสร้างรางระบายน้ำหรือท่อระบายน้ำในจุดที่มีน้ำท่วมขังเป็นประจำ และให้ปิดฝาท่อระบายน้ำให้เรียบร้อย หรือขุดลอกคลอง คลองชอยที่ตันขึ้น

2. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

2.1 ประชาชนไม่มีอาชีพเสริม เนื่องจากขาดการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอาชีพเสริมอย่างเพียงพอ ความต้องการของประชาชน คือ จัดตั้งกลุ่มอาชีพ และให้มีการส่งเสริมอาชีพเสริมให้แก่ประชาชนในหลากหลายอาชีพ

2.2 ประชาชนมีรายได้น้อย ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ ต้นทุนทางการเกษตรสูง แหล่งงบประมาณนอกระบบคิดอัตราดอกเบี้ยสูง เกิดหนี้สินจากภาคการเกษตร ความต้องการของประชาชน คือ ให้มีการส่งเสริมสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ

3. ปัญหาด้านสาธารณสุข

3.1 ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคต่างๆ เช่น โรคไข้เลือดออก ประชาชนขาดความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ ขาดสถานที่ออกกำลังกายในชุมชน ความต้องการของประชาชน คือ ให้มีการป้องกันและควบคุมโรคระบาดต่างๆ ส่งเสริมการรักษาสุขภาพของประชาชน

3.2 ปัญหาขยะมูลฝอย ถึงขยะมีไม่เพียงพอ มีขยะตกค้าง และส่งกลิ่นเหม็น ความต้องการของประชาชน คือ จัดหาถังขยะให้เพียงพอกับความต้องการ (ทุกหลังคาเรือน) และจัดเก็บขยะให้ทันเวลาอย่าให้มีขยะตกค้างมาก

3.3 ปัญหามลภาวะ น้ำเน่าเสีย สาเหตุจาก ร้านค้าถ่ายน้ำมันเครื่องทิ้งลงน้ำ น้ำขี้หมู และมลพิษทางอากาศ สาเหตุจาก ฝุ่นจากรถบรรทุกสิบล้อที่ชนดิน ทราย มลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม ความต้องการของประชาชน คือ ควรมีมาตรการในการควบคุมมลพิษต่างๆ หรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เพื่อลดมลภาวะดังกล่าว

4. ปัญหาด้านการเมือง การบริหาร

4.1 ขาดการทำความเข้าใจกับประชาชนเรื่องบทบาท และหน้าที่ของการเป็นสมาชิก หรือผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล การประสานงานและความร่วมมือระหว่างประชาชน ผู้นำท้องถิ่น และสมาชิกยังไม่ดีเท่าที่ควร ความต้องการของประชาชน คือ ให้ผู้นำท้องถิ่น สมาชิกทำความเข้าใจและเข้าถึงประชาชนในปัญหาต่างๆ ให้มากขึ้น

4.2 ประชาชนยังไม่กล้าแสดงออกทางการเมือง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น และระดับชาติมีน้อย การประชาสัมพันธ์ยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึง ความต้องการของประชาชน คือ การประชาสัมพันธ์ให้ครอบคลุมและทั่วถึง ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในระดับต่างๆ

4.3 การรักษาความสงบและความปลอดภัยในชุมชน มีแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น เช่น ร้านเกมส์ ร้านอินเทอร์เน็ต เป็นต้น เกิดการลักขโมย ความต้องการของประชาชน คือ จัดชุดตรวจตราภายในตำบล หรือพื้นที่ข้างเคียง

5. ปัญหาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

5.1 การศึกษาขาดแคลนพื้นที่สำหรับสร้างอาคารเรียนหรืออาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เด็กมีแนวโน้มไม่ศึกษาต่อหลังจากจบภาคบังคับแล้ว ความต้องการของประชาชน คือ ครอบครัวดูแลใส่ใจบุตรหลานให้มากขึ้น สร้างอาคารให้มีความเหมาะสม

5.2 เยาวชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และรักษาวัฒนธรรมไทย ขาดงบประมาณและเจ้าหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ รวมทั้ง วัฒนธรรมต่างชาติเข้ามามีอิทธิพลต่อเยาวชนมากขึ้น ความต้องการของประชาชน คือ สร้างจิตสำนึกและรณรงค์ส่งเสริมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป

☞ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ด้วยเทคนิค SWOT Analysis

การวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในท้องถิ่น โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength = S) จุดอ่อน (Weakness = W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity = O) และอุปสรรค (Threat = T) เป็นเครื่องมือ

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strength = S)

1. ทรัพยากรธรรมชาติในตำบลหนองปากโลงอุดมสมบูรณ์ ทั้งผิวดิน แหล่งน้ำ มีคลองชลประทาน และคลองธรรมชาติไหลผ่าน
2. การแบ่งส่วนราชการอย่างชัดเจน และเหมาะสม
3. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม
4. มีผู้บริหารและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ
5. มีหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ทุกหมู่บ้าน
6. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลงมีพื้นที่ 11.47 ตารางกิโลเมตร และมีแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ชัดเจน ทำให้สามารถพัฒนาได้อย่างทั่วถึง
7. อยู่ในเขตตัวเมือง การคมนาคมสะดวก
8. ประชาชนมีความสนิทสนมเป็นเครือญาติเดียวกัน
9. มีโรงเรียนระดับประถมศึกษา 3 โรงเรียน และมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 แห่ง

จุดอ่อน (Weakness = W)

1. บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่ทั่วถึง
2. มีประชากรแฝงที่อพยพเข้ามาทำงานในเขตพื้นที่เพิ่มมากขึ้น
3. ขาดการฝึกอบรมอาชีพเสริมอย่างต่อเนื่อง
4. ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตำบล
5. งบประมาณมีจำนวนจำกัด และขาดการสนับสนุนงบประมาณ ในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่
6. ปัญหาสิ่งแวดล้อม และมลภาวะจากชุมชนเพิ่มมากขึ้น เช่น กลิ่นมูลสุกร น้ำเสีย ขยะมูลฝอย
7. บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่บางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนเองรวมทั้ง ระเบียบ กฎหมาย

ปัจจัยภายนอก

โอกาส (Opportunity = O)

1. การนำระบบสารสนเทศ มาใช้ในการจัดเก็บรายได้ให้ครอบคลุมพื้นที่
2. มีการให้ความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. เป็นจังหวัดในเขตปริมณฑล
4. รัฐบาลสนับสนุนนโยบายกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น
5. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริม และสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
6. การพัฒนาเส้นทางการคมนาคมให้สะดวกรวดเร็ว และปลอดภัยมากขึ้น
7. รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู เผยแพร่ และถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น

อุปสรรค (Threat = T)

1. ขาดการมีส่วนร่วมระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐ
2. การบริหารจัดการระบบการผลิตน้ำประปาไม่ได้คุณภาพ
3. แรงงานต่างด้าวก่อให้เกิดปัญหาสังคมในพื้นที่ ส่งผลให้เกิดปัญหาโรคติดต่อต่างๆ ปัญหา ด้านสังคมต่างๆ เพิ่มขึ้น
4. ขาดแคลนแรงงานฝีมือเฉพาะด้าน
5. ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
6. ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นลืมนึกถึงรากฐานทาง วัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น
7. มีปัญหาสุขภาพ ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม เพิ่มขึ้น
8. ขาดการสนับสนุนงบประมาณจากส่วนกลางในการพัฒนาท้องถิ่น
9. เทคโนโลยีสมัยใหม่ มีราคาสูง
10. บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่บางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตน รวมทั้ง ระเบียบ กฎหมาย
11. เกิดการแข่งขันด้านอาชีพ เนื่องจากพื้นที่อื่นมีการประกอบอาชีพประเภทเดียวกัน

